

מכתב מחייל וחק

(מועצת הבטיחות מודיעה כי הערפל
בדרכים התפזר ולמי שיש מה למסור,
יתקשר במטה עם רינה)
הודעה חוזרת ברדיו

אני חייב למסר לך, רינה,
שהערפל עוד לא התפזר,
יש עוד פה ושם עננים, רינה,
אבל בסוף הכל יסתדר.
נשוב הכיתה ונספר לך, רינה,
איך לחמו הפעם המכבים,
במקום בחנוכה, ביום הכפורים.
בשובי אפשט את חולצת החאקי
ואת הנעליים תקח לסנדלר,
אגלח את זקני, רינה,
ואספר לך על רס-סודר.
נצא לטיול דרומה, רינה,
בדרכי עפר אל לב המדבר.
בפעם הרביעית אראה לך, רינה,
איפה לחם אישך הגבור.
אני חייב למסור לך, רינה,
שהערפל עוד לא התפזר.
יש עוד פה ושם עננים, רינה,
אבל בסוף הכל יסתדר.

(י. לפיד)

מה נשמע בענפים

פנינו אל כמה ענפים בשאלה זו:-
איך השפיעה תקופת החרום על הענף?

לול

למזלנו לא היו עופות באף אחד מהלולים עם פרוץ המלחמה. אך אחרי ששקטה סביבתנו מעט, ב-17/10 הגיעו 40,000 אפרוחים. בגלל ההאפלה לא היתה אפשרות לבדוק את מצבם בלילה ובאלצנו *to fuck them in* (כלשוננו של גרשון) כלומר, להכביס את כולם מתחת לתנורים. אחרי ויכוחים שכנענו את הממונים על הבטחון להרשות לנו לגשת בערב ללול עם פנסים. מצאנו כי רבים מהשוקתות המכניות ("פלטון") נהפכו על צידם בגלל הדוחק, המשיכו להזיל מים וגרמו לשטפון. אלפי אפרוחים נרטבו עד לשד עצמותיהם והיינו בטוחים שתהיה תמותה גבוהה מאד. למעשה התאוששו רובם ו"רק" 600 מתו.

מפעל

בתחילת המלחמה היינו בעצומה של אריזת משטח גדול לדרום אמריקה, ואחרי הימים הראשונים גייסנו כיתות "דרור" ו"הירדן" וסיימנו את האריזה. חבל רק שבינתיים האביה הקדימה להפליג (בשנוי כוון קל) והמשלוח עדיין עומד.

עם שוך הקרבות התחלנו לעבוד. רק 30 מתוך 100 השכירים הגיעו לעבודה. לאט לאט גדל המספר והיום מגיע ל-50. חסרים בעלי המקצוע ובעלי הוותק, מנהלי מחלקות וכו'. כמובן זה ייתן אותותיו ביצור, במיוחד במחלקת העבוד. עיקר הבעיות מופיעות במדור הבירוסטה ששם העבוד הרבה יותר מסובך מאשר באלומציות.

ישנה בעיה קשה, של הובלות גם מהמפעל וגם אלינו. יצוא שנארז יוצא כסדרו, אך יש קושי בהוצאת חומרי גלם מהמל. בקורה לחזור במהרה לעבודה סדירה.

צאן

עם פרוץ המלחמה עוד חלבנו 120 ליטר חלב ליום בשתי חליבות. הובלת החלב הופסקה ובאלצנו לשפוך כ-1000 ליטר חלב. כמובן עקב גיוס חצי הצוות ועקב ההאפלה בלילה החלב התחיל לרדת באופן תלול. החלטנו ליבש את הכבשים והפסקנו לחלוב בכלל. לולא המלחמה לא היינו מפסיקים לחלוב, כי חלק גדול מהכבשים עומד להמליט כבר בתחילת גובמבר.

חוץ מזה במבצע מאיתנו מספר פעמים לצאת למדעה ובאלצנו להאכיל בבית, כמה שזה ניתן. זה מייקר כמובן את ההוצאות בהרבה. אמנם היום חזרנו פחות או יותר לשגרה עם צוות מצומצם, ומבטים להתכונן לעובת ההמלטות, ולהכין את הדיר לחורף.

מקשה עלינו העובדה שהמסגריה לא פועלת באופן מלא והפגור בעבודות בכלל במשך בותן את אותותיו. הכבשה היא חיה רגישה לשנויים, במיוחד להפרעת השלוח שלה, והיא נשטית עצבנית. אנו לא מצפים להפרעות בהמלטות כי כבר היו כמה המלטות בריאות לגמרי.

המשך בעמוד 3.

כתנה

ברגע שביתן הדבר יצאנו עם הצוות המצומצם (יותר מ-50% גויסו) להמשיך בקטיף הכותנה. עבדנו משמרת ארוכה כל יום, במקום שתי המשמרות הנהוגות בדרך כלל, והספקנו לקצור במוצא 30 דונם ליום (ביום רגיל קטפנו 40 דונם).

ביום שלישי גמרנו את הקטיף הראשון ומתחילים מיד בקטיף שני. בינתיים בראה שהיבול לא יירד מזה של לפני שנה, אם רק לא יתאמתו תחזיות מזג האוויר של קול ישראל.

X X X X X X X X X X X X X X X

בינינו לבין עצמנו...

המחיר - משתי זוויות

לפני פחות משלושה שבועות חזינו במר עינינו בקרבות שהתנהלו בין שרינו לבין שרינו במרחק שלא עלה על קלומטרים בודדים. איני יודע איך לכבות את מה שקרה: אם נס, אם מעשה גבורה, אם התעלות על-אנושית של לוחמים שידעו שבהם תלוי עתיד העם הזה, גורל הדורות הבאים, המשך קיומנו כאומה עצמאית. אז בלב כולנו היתה הרגשה של תודה לאותם אלמונים שהפעילו את הטבקים, המטוסים, והארטילריה...

ובמוצאי שבת יצאתי מן האספה בוש ובכלם כי חלק די גדול מן הזכרים שנאמרו היו רחוקים מן המציאות ומן המתרחש כמרחק תהומי. שתקתי באותה אספה לא מפני שלא היה מן לומר אלא מפני שלא תפסתי איך יתכן שישנם כאלה שבחלוף הסכנה חוזרים לשגרה ולדאגה לתקציביהם. נסיתי לכתוב מכתב לאי-שם. מה יכולתי לכתוב? מכל מה שנאמר וכל מה שנכתב מסתבר שמעולם לא היתה הסכנה להמשך היותנו כאן גדולה יותר. ואם היו קמים מנהיגיו ואומרים: לא יצאו לחופשה; לא יקבו מותרות; לא יקבו בגדים חדשים ויסתפקו במינימום שבמינימום, לא היתה הדרישה גדולה מדי או מופרזת באור מה שקרה. יקח הרבה זמן עד שבשקם את משק המדינה. מה בעצם חסר לאיש הקבוץ? הרי קורת גג, אוכל, ספול, בריאות וחבור ילדיו מובטחים. איך יתכן שקמים ואומרים "בעיר לא תורמים בשום דרך שמכאיבה אלא מחפשים דרכים קלות ונוחות"? בעיר, מקום בו השכיר אינו בטוח בהמשך פרנסתו במיוחד אם המשק הלאומי יתדרדר למשבר כלכלי, מכניסים את הידיים לכיסים ומגרדים מהאין ולא מן היש.

יצאתי לפני סוף האספה כי הפכנו לאנשים קטני קומה. שכחנו את כבודנו וגאונותנו ואת הישועה שהיתה... המקטרגים למיניהם, הליגה להגנת חופש הדבור, בודאי יטבילו את קולמוסיהם בקסת ויזעקו כי שוב כתבתי דברים מעליבים ורק זה אסור...

השמועות

כל כך הרבה שמועות בפוצו במשק בשלושת שבועות המלחמה, ובודאי בכל המקומות האחרים, שאבי מצטער שלא עשיתי רשימת פנינים שביניהן. מה שגרוע מכל הוא שחלק גדול מהן הופץ ע"י אלה שהיו צריכים לדעת טוב יותר ובגלל תפקידם הבעלה קבלו אותם דברי הבל במשנה תוקף. מי לא הזדעזע לשמוע שחיילות בפלו בשבי ובאצטו ע"י האויב? מי לא שמח כששמע ביום השבי או השלישי של המלחמה שאריק שרון עבר כבר לצד השני של - התעלה? אני מביא בפני קוראי טור זה את תרומתי הצנועה בתקווה שהיא תתקבל באותה מידה של אמונה... המשך בעמוד 4.

המשך - ביכור לבין עצמו - השמועות

- שמעת? שישה אלופים ועשרה תת-אלופים שלנו בפלור בשבי!
- מבין לך?
- בסעתי באוטובוס עם הנהג של דדו ו...
- אז בטח שזה בכון. אבל זה לא כלום לעומת מה שאבי שמעתי...
- בו ספר, אל תהיה כזה...
- גולדה ועוד כמה שרים צבחו לפגישת השאית על יד אסואן עם סאדת ואסד.
- בחיין! איך הט הזרז?
- במרביות מצריות על השבון הצלב האדום.
- זה אפס. אריק רולר כתב ב"לה מונד" שקדאפי מוכן לעבוד לצידו עם כל הנפט שלו אם...
- בו אל תמתח את העצבים!
- את שולמית אלובי תצטרף להרמון שלו!
- ואומרים שצה"ל קבל בשק סודי דווקא ממאה שערים - טופר -
- אלקטרוני שתקיעתן משודרת קרן ליזר כזאת שמחסלת את הכל בטווח של עשרה קילומטר.
- האם שמעת שחסיין עומד לשלוח גרוד קומנדו בתחפושת בזירות קתוליות לכבוש בחזרה את העיר העתיקה?
- שמעתי שלהבא בקבל שלוש ביצים לארוחת בוקר.
- איך אתה יכול להפיץ שמועה כזאת - זה מוריד את המוראל. בושה.

באורה חילית

למשק זה הישג מיוחד במינו: אחד מוותיקי המשק שרוצה לשמור על אלמנטיותו (הוא איש יחסי אנוש, עובד ב"אחוד" ואוהד את מצ'סטר יונייטד) היה מבין הראשונים שגרסו. אין ספק שיהיה מבין אחרוני המשחרדים. עבודתו החיונית מחייבת דאגה לאפסזאות אי-שם בראש פינה והוא חתום על כל כך הרבה ציוד שאם לא יחזירו אותו... בפשוט את הרגל.

א ר י ק

מ צ ל ש ו ב !

י מ י נ ש ו א י נ

י מ י ה ו ל ד י ת

יונה ואיזק פוטש	-	6/11	ג'ורג' נאי	-	2/11
			שטעון פינקוס	-	
			ג'ין פינקוס	-	4/11
			ג'וני פרנק	-	5/11
			ברוך כהן	-	6/11

ישיבת המזכירות מ-26/10/73

נוכחים: רות ג., שמואל, טומי, ריבי, ראובן, מאיר, יעל ש., אדי,
ברוס, מיכאל ד.

(1) אינפורמציה - אדי מסר אינפורמציה על המצב באיזורנו, וברוס דיווח על הצעשה במקלטים. ו. המקלטים ביקרה במקלטי משקי בית-שאן ועוד מבררים אפשרויות שונות הקשורות עם חימום וגברטור חירום. הוסבר שכבר מתחילים, לפי הוראות צה"ל, לשיט שיכבת פיצוץ על רוב המקלטים. זה כמובן יכער את הישוב במידת מה, ובזמן ההובלות יכול לגרום לשיבושים שונים בשטחי הבני. סוכס להסביר עובדה זו לחברים ולנסות להגיע למינימום של אי-נוחיות.

בקשר לרכישת אמבולנס, הוחלט להעביר את הדיון בנושא לו. הבריות, כדי שתביא סיכומה בענין למזכירות.

(2) דו"ח ו. הנעורים - (בהסתתפות שריטה ואריק)

במסר דו"ח משיבת ו. הנעורים האחרונה בה הוחלט לפנות לבית החינוך בענין לימודי כיתות י', י"א, ו-י"ב. הוצע שתימצא דרך להתחיל בלימודים סדירים בכיתה י', ולפחות במספר ימי לימוד בשבוע לכיתות י"א ו-י"ב.

המזכירות תומכת בהצעה שתועבר להנהלת בית-החינוך. (בינתיים הוחלט בבית החינוך להתחיל בלימודים לכל הכיתות בשבוע הבא).

(3) שבת שירות

שריטה מסרה שלפי שעה רוב הבנים שהיו אמורים לצאת לשבת שירות, מעוניינים להמשיך בתוכניתם המקורית. לפי כך יצטרכו כמה מהם לצאת ליום כדי לקבל מידע על הצעשה בעירות הפתוח מהבנים המסיימים את שירותם בהן.

אחרי דיון סוכס לברר במוסדות התנועה ועם גורמי צה"ל מה הן ההנחיות היום בקשר לש.ש.ש. לאחר מכן יתקיים דיון מסכם בנושא.

(4) מועדון - הוחלט להמשיך "במועדון פתוח" לחיילים באיזור.

נ	ד	ל	י	ק	נ
ל	ז	כ	ר	ה	ש
מ	ל	כ	ה	ב	י
י	א	ב	ח	ש	ו